

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף כט עמוד ב

א] לרב אחא בר רבא, במה נחלקו התנאים אם האוכל חמץ של הקדש בפסח מעל ?

ב] לרב אחא בר יעקב, במה נחלקו התנאים הנ"ל ?

ג] לרב אשי, במה נחלקו התנאים הנ"ל ?

ד] חמץ בפסח שנתערב במינו או שלא במינו, האם בטל ?

א] תנא קמא: מעל, כר' שמעון שחמץ שעבר עליו הפסח מותר, ודבר הגורם לממון כממון דמי יש אומרים: לא מעל, שדבר הגורם לממון אינו כממון.

**ב] תנא קמא: מעל, כר' שמעון שחמץ שעבר עליו הפסח מותר, ודבר הגורם לממון כממון. יש אומרים: לא מעל, כר' יהודה שחמץ שעבר עליו הפסח אסור בהנאה (ואפילו חמץ של הקדש שאין עוברים עליו בכל יראה), הרי שאינו שוה כלום.
- וחזר בו ממה שאמר שלר' יהודה כל שאינו בכל יראה אינו בכל תאכל.**

ג] תנא קמא: מעל, כר' יוסי הגלילי שחמץ מותר בהנאה בפסח, ואפשר לפדותו להסיק בו אש ואך אין פודים כדי להאכיל לכלבים]. יש אומרים: לא מעל, שסוברים שחמץ אסור בהנאה בפסח. ואף אם לאחר שיעבור עליו הפסח יהיה מותר בהנאה, הרי דבר הגורם לממון אינו כממון.

ד] במינו: לרב, שמואל ורבא אינו בטל, כדין כל האיסורים שבתורה שאוסרים במשהו. לר' יוחנן, אוסר רק בנותן טעם. (רש"י פסק כדברי רב).

שלא במינו: מן התורה אוסר רק בנותן טעם.

לרב ולרבא, חכמים גזרו שאוסר במשהו, הואיל ואכילת חמץ בפסח בכרת, ואין אנשים בדלים ממנו (אך חלב ודם בדלים מהם, ואוסרים רק בנותן טעם). לשמואל ור' יוחנן, לא גזרו.